

Камил Прешадине

/ на жема ми / твои страници
Помъкога ще идванъ въвъ сѣня ти,
като нечаканъ и неисканъ гостенинъ.

Не ме оставяй ти стъпъ на пътя -
вратитѣ не залоствай.

Ще влѣзна тихо. Крѣтко ще приседна,
ще вперя погледъ въ иранъ да те
видя.

Когато се наситя да те гледамъ
ще те цѣлуна и ще си етида.

Априль 1942 г.

